

[Jens Thomsen.]

maal: Er de bange for, at Landbruget skal faa for stor en Pris for sine Kreaturer, eller er man bange for, at Slagterierne og D. L. K.s Afdelinger ikke er deres Opgave voksen? Er man bange for, at Foreningen ikke kan tilvejebringe dygtige Fagfolk til at udføre det fornødne Arbejde med Hensyn til Opkøb og Aflevering?

D. L. K. har faaet to Repræsentanter ind i Kødudvalget. Den burde efter min Mening have fire, men det burde i alt Fald være saadan, at Foreningen selv bestemte, hvem der skal være dens Repræsentanter. Men ogsaa i saa Henseende har Landbrugsraadets Herskesyge berøvet Andelsforeningerne deres Indflydelse; Landbrugsraadet har forhindret, at D. L. K.s Afdelinger i Jylland har en Repræsentant i Udvalget. Forholdet er nemlig det, at naar nye Andelsorganisationer, der ikke har Landbrugsraadets Yndest, skal give Indstilling om Besættelse af Udvalgspladser, skal de fremkomme med to Indstillinger, naar der skal besættes een Plads; derigennem har man Haand i Hanke med Besættelse af Pladserne, og det har bevirket, at Jyderne for Øjeblikket ingen Repræsentant har i Kødudvalget. Systemet blev i sin Tid indført for at fjerne min Person fra Udvalget, men det er urimeligt med et saadant Formynderskab, der berøver Andelsorganisationerne deres frie Selvbestemmelsesret.

Det er beklageligt, at Raadet har saa ringe en Tiltro til Landbrugets Andelsorganisationer, og navnlig er det beklageligt, naar man ser, at Landbruget maa afsætte sine Kreaturer til mindre Priser end før Krigen, samtidig med at det maa betale Dagspris for de Maskiner, der modtages som den egentlige Betaling fra Udlandet. Kan Landbruget faa fri Kompensationshandel med Kreaturer, kunde disse urimelige Forhold undgaas, og det er urimeligt, at Landbruget skal berøves en Part af sine Indtægter til Fordel for de Monopolindehavere af Valutaattester, der brandskatter alle Forbrugerne. Vil Ministeren give Landbrugets Andelsorganisationer den Repræsentation og den Indflydelse paa Kødlovens Administration, som de med Rimelighed kan forlange, vil vi medvirke ved Gennemførelsen af det foreliggende Forslag, og disse Krav er saa yderst beskedne, at Ministeren ikke bør modsætte sig deres Gennemførelse.

Med Hensyn til Smørloven skal jeg sige følgende: Da den nugældende Smørlov blev gennemført, maatte Nattetimerne tages

i Brug, umiddelbart efter at Rigsdagen havde gennemført Loven om Forbud mod Overarbejde, og sidste Sommer hørte vi om store Forberedelser til, at de nye Love om Landbrugsordningerne kunde forelægges ved Rigsdagens Aabning. Og saa fremsættes disse fire Lovforslag først den 7. December, saaledes at der ikke levnes Rigsdagen den nødvendige Til til en saglig Behandling. Det finder jeg i hvert Fald beklageligt.

Mit Parti stemte for den nugældende Smørlov, ikke blot for at tilføre Landbruget de Millioner, men ogsaa for at fastholde Ministeriet ved det overmaade vigtige Princip, at Landbruget skal have Produktionsprisen for sine Varer paa Hjemmemarkedet. Vi mener ganske vist ikke, at dette er tilstrækkeligt, for Smøreksperten har i Virkeligheden saa stor Betydning for hele Landets Økonomi og for Tilførselen af de nødvendige Raastoffer til Landet, at Spørgsmaalet om dens Opretholdelse ikke blot er en Sag, der vedrører Landbruget, men er en for hele det danske Samfund livsvigtig Sag, som Lovgivningsmagten maa gøre sit yderste for at gennemføre.

Jeg gaar ud fra, at alle erkender, at Smørproduktionen er uundværlig baade af Hensyn til Landbrugets og af Hensyn til Landets Økonomi, og at enhver derfor maa gøre sin Pligt for at opretholde den. Naar Landbruget producerer Verdens fineste Smør, maa Landbruget derigennem have løst en væsentlig Del af sin Opgave, idet de Overpriser, som derigennem tilføres Landet, kommer den fælles danske Husholdning til gode. Lovgivningsmagten derimod har ikke løst sin Opgave, før den har givet Landbruget saadanne Arbejdsbetingelser, at der kan opnaas en rimelig Løn for et godt, samfunds nødvendigt Arbejde, saa at Produktionsprisen kan gennemføres for en saadan Produktion.

Vi stemte ogsaa for Smørloven for at faa Rammerne i Orden med Hensyn til Opkrævning af en Afgift for Smør, med det Formaal at gennemføre en Prisstigning paa Mejeriprodukterne. Saafremt Mejeribrug selv skal gennemføre en Prisforhøjelse, skulde den Vej betrædes, og det kan maaske endnu være vanskeligt nok at komme frem ad denne Vej uden Lovgivningsmagtens Støtte. Men skulde det vise sig nødvendigt for Mejeribrug at tage Sagen i sin egen Haand, vilde der dog være bedre Betingelser, efter at nu Lovgivningsmagten har ført Beviset for, at Landbruget kan hæve Priserne ved at benytte denne Fremgangsmaade.